

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120338599
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120338599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Slovenská záručná rozvojová banka, a.s., so sídlom Štefánikova 27, 811 05 Bratislava, IČO: 00 682 420, proti žalovanému: A. B. C., D. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, XXX XX F., zastúpený: Advokátska kancelária UHAL, s. r. o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, o zaplatenie 482.685,84 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/36/2020 – 346 zo dňa 04. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Čiastočné späťvzatie žaloby o zaplatenie sumy vo výške 144.784 EUR započítanej na istinu vo výške 141.698,16 EUR, úroky vo výške 2.154,99 EUR, úroky z omeškania vo výške 870,85 EUR a na poplatky vo výške 60 EUR p r i p ú š ť a, rozsudok Okresného súdu Zvolen, č. k. 6C/36/2020 – 346 zo dňa 04. mája 2022 v tejto časti z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku rozsudok Okresného súdu Zvolen, č. k. 6C/36/2020 – 346 zo dňa 04. mája 2022 p o t v r d z u j e.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 482.685,84 EUR spolu s úrokom v miere 1,65% ročne zo sumy 479.600 EUR od 04. 07. 2020 do zaplatenia a s úrokom z omeškania v miere 1,5% ročne zo sumy 479.600 EUR od 04. 07. 2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) dňa 10. 07. 2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 482.685,84 EUR spolu s úrokom v miere 1,65% ročne zo sumy 479.600 EUR od 04. 07. 2020 do zaplatenia a úrokom z omeškania v miere 1,5% ročne zo sumy 479.600 EUR od 04. 07. 2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca svoj nárok uplatnil titulom Zmluvy o pristúpení k záväzku č. 274589-2016 zo dňa 10. 07. 2008 (poznámka: správne má byť dátum 17. 10. 2016; ďalej len „zmluva o pristúpení“), na základe ktorej sa stal spoludlžníkom úverového dlžníka obchodnej spoločnosti LOKWOOD, s. r. o., so sídlom Jesenského 1115, 960 01 Zvolen, IČO: 46 165 444 (ďalej len „dlžník“), ktorému žalobca na základe úverovej zmluvy č. 274589-2016 zo dňa 17. 10. 2016 (ďalej len „zmluva o úvere“) poskytol úver vo výške 662.000 EUR, pri pevnej úrokovej sadzbe vo výške 1,65%, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5.700 EUR, vždy k 21. dňu

príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa zaviazal plniť poskytnutý úver spoločne a nerozdielne s dlžníkom. Dlžník porušil podmienky zmluvy o úvere, nakoľko neuhradil splatné splátky za mesiace 10/2019 až 02/2020, a preto žalobca vyhlásil dňa 27. 02. 2020 úver za predčasne splatný, a to v zmysle čl. VIII., bod 8.1. písm. a) zmluvy o úvere. Upomínací súd vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor a žalobca navrhol pokračovanie v konaní. Z uvedeného dôvodu tak bola vec postúpená okresnému súdu.

3. Konštatoval, že spor prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 04. 05. 2022. Neakceptoval žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania, nakoľko išlo už o opakovanú žiadosť o odročenie pojednávania (pojednávanie vytýčené na 23. 03. 2022 bolo zo strany okresného súdu odročené na žiadosť právneho zástupcu žalovaného), pričom žalovaný je v konaní zastúpený advokátom, ktorý sa pojednávania mohol zúčastniť a sa ho aj zúčastnil. Po vykonanom dokazovaní a právnom zhodnotení veci dospel k záveru, že vykonané dôkazy a skutkové tvrdenia strán postačujú na vyvodenie relevantných právnych záverov, potrebných pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov. Súd prvej inštancie zamietol návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom žalovaného ako aj výsluchmi svedkov – A. G. H., A. B. I., A. J. K., ako aj návrh na doplnenie znaleckého dokazovania a výsluch znalkyne A. L. M.. Taktiež zamietol návrh žalovaného na dokazovanie dopytom na konkurzného správcu úpadcu – dlžníka. Súd prvej inštancie sa samostatne vysporiadal s každou podstatnou námietkou žalovaného, ktoré boli v konaní sporné. Vo vzťahu k tomu, či zmluva o pristúpení je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, tak s tvrdením žalovaného sa nestotožnil. Poukázal na to, že zmluva o pristúpení bola uzavretá podľa § 533 OZ, pričom nie je systematicky v OZ zaradená medzi prostriedky zabezpečenia záväzkov, avšak svojou podstatou taktiež posilňuje postavenie veriteľov v záväzkovo-právnych vzťahoch. V právnej teórii sa pristúpenie k záväzku hľadí ako na inštitút so zabezpečovacími účinkami, ktoré sú do určitej miery príbuzné ručeniu. Mal preukázané, že uzavretie zmluvy o pristúpení bolo v danom prípade podmienkou pre čerpanie úveru. Žalovaný bol v relevantnom čase jediným spoločníkom a jediným konateľom dlžníka a patril mu celý obchodný podiel a ako konateľ dlžníka túto spoločnosť aj riadil a teda aj pri uzatvorení zmluvy o pristúpení konal v záujme realizácie (naplnení účelu) samotnej zmluvy o úvere, sledujúc záujmy obchodnej spoločnosti a nekonal na účely vlastnej spotreby, resp. potreby jeho rodiny. Žalovaný ani nedostal od žalobcu žiaden tovar resp. službu a nebolo preto možné vyvodit' záver, že zmluva o pristúpení je zmluvou spotrebiteľskou. To, či zmluva o pristúpení má alebo nemá spotrebiteľský charakter, je otázka právna. Vyvodenie právnych záverov a právne posúdenie bolo úlohou súdu, a preto súd nevidel dôvod na vykonanie žalovaným navrhovaného dokazovania výsluchom zamestnanca žalobcu A. B. I. a A. J. K. za účelom preskúmania okolností uzavretia zmluvy o pristúpení a preukázania spotrebiteľského charakteru. Tieto návrhy žalovaného na dokazovanie zamietol. Ďalej sa zaoberal otázkou predčasného zosplatenia úveru. Zo zmluvy o úvere mal preukázané, že podľa čl. VIII bod 8.1 písm. a) bol žalobca oprávnený požadovať splatenie úveru vrátane úrokov i poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Dlžník neuhradil splátka za 5 mesiacov – konkrétne za mesiace 10/2019 až 02/2020, pričom suma splatných záväzkov pred zosplatením úveru predstavovala 29.620,63 EUR a počet dní omeškania bol 129. Pokiaľ žalovaný namietal, že v čase doručovania výzvy pred zosplatením by bol schopný uhradiť požadovanú sumu, tak skutočnosť, že dlžník nebol schopný úver riadne a včas splácať mal preukázanú aj z toho, že žalovaný v tom istom období ako konateľ dlžníka podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a už dňa 23. 03. 2020 konkurzný súd voči dlžníkovi začal konkurzné konanie a následne dňa 02. 04. 2020 konkurz vyhlásil s účinkami od 09. 04. 2020. Túto obranu žalovaného považoval za účelovú. Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania dopytom na konkurzného správcu, či nebol žalobca v konkurze už čiastočne uspokojený, tak tento návrh zamietol a to s poukazom na zásadu sudcovskej koncentrácie konania. Ďalšou spornou otázkou bolo, či bola žalovanému doručená listina – výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 03. 02. 2020 (ďalej len „výzva“). Súd prvej inštancie v tomto smere zamietol návrh žalovaného na jeho výsluch ako strany sporu, keď aplikoval taktiež zásadu sudcovskej koncentrácie konania, ktorý považoval za účelový, s cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie. Žalovaný navrhol vykonať dotaz na Slovenskú poštu, aby táto oznámila údaje o poštovej doručovateľke, ktorá vykonávala doručovanie výzvy a následne navrhol jej výsluch v konaní. Aj tento návrh okresný súd zamietol, nakoľko v spise sa nachádzali listinné dôkazy, ktoré dostatočne preukazovali, že doručovanie vykonávala Slovenská pošta a. s., a nie zamestnanec žalobcu, kedy bola výzva žalovanému odoslaná, kedy bola uložená v odbernej lehote, kedy bola odoslaná späť žalobcovi a kedy sa táto zásielka vrátila späť ako nedoručená. Skutočnosť, že žalovaný si nepreberal listiny a zmaril tak ich riadne doručenie, nemožno prikladať na ťarchu v neprospech žalobcovi. Slovenská pošta, a. s., pridělila predmetnej zásielke sledovacie číslo RE797764100 SK a podľa listinného dôkazu (č. I. 227 spisu) sledovanie

zásielky vyplýva, že žalobca predmetnú zásielku odoslal na poštovú prepravu dňa 05. 02. 2020 na pošte Bratislava 15 a zásielka bola uložená na pošte Zvolen 3 dňa 07. 02. 2020 (žalovaný ako adresát nebol zastihnutý). Žalovaný predmetnú výzvu neprevzal v odbernej lehote a dňa 26. 02. 2020 bola zásielka odolaná späť žalobcovi a vrátila sa mu dňa 28. 02. 2020. Prvoinštančný súd tak mal preukázané, že výzva bola žalobcom doručovaná riadne, na adresu trvalého pobytu žalovaného. V neposlednom rade poukázal na to, že doručenie výzvy na zaplatenie dlžných splátok pred zosplatením úveru, ani nebolo podmienkou na platné zosplatenie v zmysle čl. VIII zmluvy o úvere, čo znamená, že žalobca bol oprávnený úver zosplatiť priamo v prípade akejkoľvek z udalostí uvedených v čl. VIII bod 8.1 zmluvy o úvere. Spornou skutočnosťou malo byť aj to, či listina – Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru – výzva na zaplatenia zo dňa 03. 02. 2020 (ďalej len „vyhlásenie“) je platným právnym úkonom. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že vo vyhlásení došlo len k zjavnej chybe v písaní a to tak, že zamestnanec žalobcu použil pri vyhotovení vyhlásenia hlavičku a záhlavie z výzvy a neupravil dátum na deň 02. 03. 2020. Predmetná chyba v písaní v súlade s § 37 OZ nemala za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. Z obsahu vyhlásenia nepochybne vyplýva, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo dňa 27. 02. 2020, čo logicky vyvracia možnosť vyhotovenia predmetnej listiny dňa 03. 02. 2020 a potvrdzuje tak verziu žalobcu o zjavnej chybe v písaní. Uvedené mal preukázané aj z ďalších listinných dôkazov a chronológie. Nebolo potrebné ani hospodárne vykonávať dokazovanie výsluchom zamestnanca žalobcu A. H., a preto tento návrh zamietol. Žalovaný navrhol znalecké dokazovania znalcom z odboru ručné písmo, na zodpovedanie otázky, či číslo 267 napísané rukou na vyhlásení a na doručenkovej obálke bolo vyhotovené tým istým perom, atramentom a osobou v rovnaký deň. Z listinného dôkazu – Odborné stanovisko Kriminalistického expertízneho ústavu PZ z 21. 04. 2021 vyplynulo, že sporné zápisy „267“ napísané rukou na vyhlásení a na doručenkovej obálke boli nepreskúmateľné a nebolo možné určiť, či tieto zápisy vyhotovil totožný pisateľ. Zo znaleckého posudku vypracovaného A. L. M. vyplynulo, že neboli zistené žiadne stopy, ktoré by svedčili o použití mechanického falšovania. Tvrdenia žalovaného o manipulácii s predmetnými listinami neboli preukázané. Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne A. L. M. vyhodnotil ako nedôvodný. Rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú a v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie procesnú obranu žalovaného, ktorú prvýkrát uviedol až v záverečnej reči, že vo vyhlásení sa konštatovalo, že kompetentný orgán žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť, avšak žalobca o tom dôkaz nepredložil tzn. nepredložil samotné rozhodnutie kompetentného orgánu žalobcu. Žiaden právny predpis ani zmluva o úvere nevyžadovala od žalobcu predložiť spolu s vyhlásením aj interné rozhodnutie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti. Žalobca pristúpil k predčasnému zosplateniu a túto skutočnosť oznámil dlžníkom a spoludlžníkovi. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná, a preto jej vyhovel. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca mal v spore plný úspech, a preto zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v miere 100%.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozsiahlom odvolaní poukázal na obsah podaného odporu a svojich písomných vyjadrení a podaní zo dňa 16. 10. 2020, 01. 12. 2020, 03. 12. 2020 a 28. 07. 2021. Uviedol, že dňa 02. 05. 2022 požiadal o odročenie pojednávania vytýčeného na termín 04. 05. 2022 z dôvodu práceneschopnosti, o čom predložil dôkaz, pričom trval na svojej účasti na pojednávaní. Pojednávanie však odročené nebolo. Uvedomil si, že návrh na jeho výsluch nebol navrhnutý včas a súd prvej inštancie ho oprávnene odmietol. Ak by však bolo pojednávanie odročené, tento výsluch by sa mohol vykonať priamo na odročenom pojednávaní a zároveň by sa mohol vyjadriť k tvrdeniam žalobcu a dôkazom vykonaným na pojednávaní. Z uvedeného dôvodu mal za to, že boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie vôbec nerozhodol o zamietnutí návrhu na dokazovanie spočívajúceho v uložení povinnosti žalobcovi predložiť históriu záznamov vykonaných do databázy aplikácie SAP fyzickými osobami, ako aj automatizovanie od momentu uzavretia zmluvy o úvere až do dňa predloženia teda tzv. log databázy tejto aplikácie. Alternatívne žiadal vykonať aj znalecké dokazovanie, či bolo do programovej databázy zasahované zo strany fyzických osôb a akým spôsobom bolo v aplikácii nastavené automatizované zisťovanie výšky splatnej pohľadávky. Vo vzťahu k zamietnutiu výsluchov svedkov A. I. a A. K., tak týchto žiadal vypočuť aj na okolnosti uzatvárania zmluvy o pristúpení, k čomu sa už súd prvej inštancie nevyjadril, a preto v tejto časti považoval za nepreskúmateľné. Taktiež žiadal, aby znalkyňa A. L. M. bola vypočutá priamo na pojednávaní, aby otvorila obálku zo dňa 03. 02. 2020, a aby zodpovedala na znalecké otázky vo vzťahu k tejto listine,

ktorú predložil len žalobca, a ktorá mohla byť kedykoľvek upravená. Toto dokazovanie považoval za logické a nebolo navrhnuté oneskorene, pretože o tom, že sa vôbec neskúmal obsah uzatvorenej listovej obálky, sa právny zástupca žalovaného dozvedel až na pojednávaní. Za nesprávne považoval aj zamietnutie jeho návrhu na vykonanie dopytu na konkurzného správcu. Od počiatku rozporoval výstupy zo SAP. Skutočnosť, že k zaplateniu splátok nedošlo, je skutočnosťou, ktorej dokazovanie vyplýva pre žalobcu zo skutkovej podstaty, na základe ktorej uplatňuje nárok. Bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že neboli zaplatené určité splátky, a prečo je zostatok dlhu v takej výške ako žaluje. Ak bolo preukázanie nezaplatených splátok podľa okresného súdu zo strany žalobcu nemožné, nemal potom prvoinštančný súd zobrať vôbec do úvahy z jeho systému SAP, ktorú nemôžu preukazovať negatívnu skutočnosť. Ak ich akceptoval, tak poprel vlastné tvrdenie o nemožnosti preukazovať negatívnu skutočnosť. Mal za to, že negatívna dôkazná teória bola už prekonaná, pričom citoval z právnej literatúry Důkazní břemeno v civilním řízení soudním od P. Lavického. Namietal neoboznámenie dôkazu z verejného registra týkajúce sa uspokojenia žalobcu v konkurze. Nestotožnil so záverom okresného súdu s nemanipulovaním vyhlásenia. Svoje závery vyvodil len z vysvetlení podaných právnu zástupkyňou žalobcu, ktorá sa však nezúčastňovala ako zamestnankyňa na úkonoch žalobcu. V tomto smere navrhoval vykonanie dokazovanie, ktorému nebolo vyhovené. Poprel doručenie vyhlásenia, a preto nemohlo voči žalovanému dôjsť k zosplatneniu celej požadovanej sumy. Zopakoval, že mu do jeho schránky nebolo doručené oznámenie o tom, že si zásielku môže prísť vyzdvihnúť. Z uvedeného dôvodu žiadal dožiadať poštu o informovanie, ktorá doručovateľka mala v časti doručovania predmetnej zásielky službu a navrhol výsluch tejto doručovateľky. Mal za to, že išlo o dokazovanie významnej skutočnosti. Rozporoval význam doručenky ako verejnej listiny, keďže nebola ním podpísaná, nakoľko ju neprevzal. Námietku nepreukázania existencie rozhodnutia o zosplatnení úveru považoval za právnu okolnosť a nie skutkovú, pričom právne námietky môže vznášať kedykoľvek. Sudcovská koncentrácia preto nebola na mieste. Namietal neexistenciu zosplatnenia dlhu a teda aj neexistencie splatnosti dlhu založenej na rozhodnutí o zosplatnení dlhu. Ak sa v konaní nepreukázalo rozhodnutie žalobcu o zosplatnení dlhu, splatnosti dlhu, splatnosť dlhu nikdy nenastala a žaloba mala byť zamietnutá. Naďalej zotrval na tom, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý vznikol na základe zmluvy o pristúpení má spotrebiteľský charakter. Pristúpením k záväzku nedochádza k vzniku akcesorického záväzku, pre ktorý je podstatným režim primárneho záväzku. Mal za to, že vo veci pristúpenia k záväzku nebolo možné použiť § 261 ods. 7 alebo § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka, pretože pristúpenie k záväzku nie je zabezpečením. Pristúpením k záväzku dochádza na strane dlžníka k vzniku primárneho právneho vzťahu priamo k veriteľovi a tento vzťah je nezávislý na vzťahu pôvodného jediného dlžníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/27/2019. Poukázal na to, že v zmluve o pristúpení je žalovaný označený ako fyzická osoba a nie ako podnikateľský subjekt. Zotrval tak na tom, že zmluva o pristúpení sa riadi spotrebiteľskými normami. V prípade spotrebiteľského charakteru vzťahu bolo potrebné vykonať výsluch A. B. I. a A. J. K..

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval odvolanie žalovaného za neopodstatnené a nepodložené a navrhol ho zamietnuť ako nedôvodné (t. j. potvrdiť rozsudok okresného súdu). Podľa názoru žalobcu, súd prvej inštancie podstatné skutkové tvrdenia a argumenty strán sporu dostatočne posúdil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Taktiež sa jednotlivito vyjadril k vyjadreniam žalovaného, a to s poukazom na jeho podania v konaní. Vo vzťahu k námietke žalovaného o neodročení pojednávania poukázal na to, že termín pojednávania už bol raz na základe žiadosti žalovaného odročený. Na základe ďalšej žiadosti už odročený nebol, keďže žalovaný bol od začiatku súdneho konania zastúpený právny zástupcom, ktorý sa pojednávania zúčastnil. Žalovaný vo svojej žiadosti neuviedol žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý považoval svoju osobnú prítomnosť na pojednávaní za nevyhnutnú. Za takmer dva roky trvania súdneho sporu žalovanému nič nebránilo, aby skutočnosť, ktoré chcel uviesť pri svojom výsluchu, uviedol ako strana sporu v rámci svojich skutkových tvrdení. K nezamietnutiu návrhu žalovaného týkajúceho sa predloženia histórie záznamov vykonaných do databázy aplikácie SAP, tak uvedené považoval za nedôvodné. Poukázal na to, že v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 12. 11. 2020 predložil súdu dokument „Výpis z bankového systému SAP – finančný tok úveru č. XXXXXX-XXXX, ktorý obsahuje históriu záznamov vykonaných do databázy aplikácie SAP. Súd prvej inštancie preto nebol povinný rozhodnúť o zamietnutí tohto návrhu, nakoľko toto dokazovanie vykonané bolo, a to predložením dôkazu. K preukázaniu nezaplatenia splátok a negatívnej dôkaznej teórie ma za to, že okresný súd správne upozornil, že dôkazné bremeno sa v tomto prípade presunulo na žalovaného ako aj to ako žalovaný mohol preukázať, že dlžník splnil svoju povinnosť voči žalobcovi a riadne splácal jednotlivé splátky úveru tak, ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere. Navrhovanie dôkazov na podporu skutkových tvrdení predkladá tá sporová strana, ktorá skutkové tvrdenia uviedla. Podľa názoru žalobcu,

žalovaný nebol oprávnený vyžadovať, aby žalobca predložil určitý konkrétny dôkaz. Žalovaný mal možnosť popierať skutkové tvrdenia žalobcu a vyvrátiť dôkazy predložené žalobcom vlastnými dôkazmi. Žalobca považoval znalecké dokazovanie vo vzťahu k vyhláseniu za absolútne neefektívne, nezmyselné a nepreukazujúce žiadne manipulovanie s listinou resp. nepreukazujúce žiadne závery dôležité pre rozhodnutie vo veci. Vo vzťahu k doručeniu vyhlásenia uviedol, že súd tvrdenie o správnosti doručovania zásielok adresovaných žalovanému vôbec nezaložil na hypotetických úvahách a tvrdeniach žalobcu, ale na riadnych dôkazoch predstavujúcich výpisy z evidencie sledovania zásielok Slovenskej pošty, a. s., ktorých obsahom je detailne uvedené celé trasovanie a chronológia doručovania zásielok. V konaní riadne preukázal zaslanie jednotlivých zásielok žalovanému a ostatným zviazaným osobám.

6. V rámci odvolacej repliky žalovaný zotrval na podanom odvolaní a odvolacom návrhu. Mal za to, že žalobca nedostatočne zdôvodnil žaloby a neuviedol podstatné skutočnosti, keď nedodrжал § 123 ods. 1, § 132 od. 1 až 3 CSP. Tvrdenia žalobcu o tom, že mal žalovanému niečo pred začatím konania doručovať, a že mal o niečom vedieť, nenahrádzajú povinnosť žalobcu uviesť v žalobe skutočnosti označené v § 127 ods. 1 a § 132 CSP. Opätovne vyjadril pochybnosti o doručení ako verejnej listine a namietal nevykonanie dokazovania výsluchom poštovej doručovateľky. Rozsiahle poukázal na svoje predošlé písomné vyjadrenia, v ktorých okrem iného popieral doručenie vyhlásenia ako aj potreby vykonania dokazovania vo vzťahu k údajom z aplikácie SAP. V odvolacej replike znovu poukázal na rovnaké dôvody, ktoré už uviedol vo svojom odvolaní týkajúce sa nepredloženia listiny – rozhodnutia o zosplatnení úver zo dňa 27. 02. 2020, nesprávneho vykonaného dokazovania a nahradenia výsluchu svedka vyjadrením žalobcu, neodročenia pojednávania, zamietnutia návrhov na vykonania dokazovania, preukazovania nezaplatenia splátok a negatívnej dôkaznej teórie. Vo vzťahu k doručovaniu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/20022 zo dňa 30. 0. 2022. S ohľadom na predmetné rozhodnutie mal za to, že doručenie vyhlásenia nebolo zo strany žalobcu preukázané. Žalovaný doručovanie namietal včas, pričom išlo o spornú skutočnosť, ktorú nemohol mať okresný súd za preukázanú a na jej preukázanie mal vykonať dokazovanie, ktoré navrhol.

7. Žalobca v odvolacej duplike taktiež zotrval na svojom odvolacom návrhu. Taktiež sa vyjadril k opakovaným námietkam žalovaného, pričom viac-menej zopakoval svoje tvrdenia, ktoré už uviedol vo svojom vyjadrení k odvolaniu ale aj vo svojich predošliých vyjadreniach v konaní.

8. Podľa § 370 ods. CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

11. Počas odvolacieho konania žalobca podaním zo dňa 17. 08. 2022 zobral žalobu v časti o zaplatenie 144.784 EUR späť, a to z dôvodu, že v konkurznom konaní po dlžníkovi mu bol vyplatený zo strany správcu výťažok zo speňaženia majetku dlžníka. Na základe tejto skutočnosti žalobca zobral žalobu v časti späť vo výške istiny 144.784 EUR, ktorú v zmysle zmluvy o úvere žiadal započítať najprv na dlžné splatné príslušenstvo pohľadávky prihlásené do konkurzu (v sume 3.085,84 EUR) a zvyšok následne na dlžnú splatnú istinu pohľadávky prihlásenú do konkurzu (v sume 141.698,16 EUR). Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

12. Čiastočným späťvzatím žaloby sa podľa § 370 CSP rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní žaloby v ním určenom rozsahu netrvá. Odvolací súd rešpektujúc dispozičné právo žalobcu ako pána sporu so žalobou, využitím ktorého vzal žalobu počas odvolacieho konania sčasti späť, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 370 ods. 2 CSP čiastočné späťvzatie žaloby pripustil a rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil (I.výrok).

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie

(§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšku (po čiastočnom späťvzatí žaloby) v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie, v časti v ktorej rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý po čiastočnom späťvzatí žaloby zo strany žalobcu. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

17. Súd prvej inštancie je vo svojej rozsiahlej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, a jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý a rovnako ním prijaté závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a neprepel ich účel a význam.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

19. Vo vzťahu k námietke žalovaného o neodročení pojednávania vytyčeného na deň 04. 05. 2022 z dôvodu jeho práceneschopnosti, odvolací súd uvádza, že všeobecné súdy musia postupovať tak, aby v konaní nedochádzalo k zbytočným obštrukciám, ktoré by viedli k predĺžovaniu sporu. Takouto obštrukciou môže byť aj ospravedlnenie sa z pojednávania z dôvodu práceneschopnosti – choroby strany sporu, spolu so žiadosťou o jeho odročenie, keďže strana nesúhlasí, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti. Uvedená problematika bola podrobená prieskumu na Ústavnom súde Slovenskej republiky (pozri uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 245/2018 zo dňa 18. 07. 2018). Ústavný súd v danom prípade vyhodnotil ako ústavne konformný postup všeobecných súdov, ktoré s poukazom na aktuálne znenie Civilného sporového poriadku konštatovali, že len samotná existencia vážneho dôvodu na strane sporovej strany (v danom prípade žalovaného) na odročenie pojednávania nepostačuje. Okrem ospravedlnenia sporovej strany z neúčasti na pojednávaní zo závažného dôvodu, musí byť zároveň splnený aj druhý predpoklad, ktorým je, že od strany nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. Ak je strana zastúpená advokátom, čo v danom prípade bolo splnené, keďže žalovaný bol od začiatku zastúpený advokátom, zákon stanovuje, že od advokáta možno až na pár výnimiek vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného je tak zrejmé, že v danom prípade nebol naplnený druhý predpoklad. Žalovaný je v konaní zastúpený advokátom, ktorý je právne znalý a pomáha svojmu klientovi, aby v jeho mene kvalifikovane uplatňoval jeho procesné práva. Skutočnosť, že žalovaný nebol osobne prítomný na nariadenom pojednávaní nebránila tomu, aby

bol spor prejednaný a rozhodnutý, keďže žalovaný bol zastúpený advokátom, ktorý sa nariadeného pojednávania zúčastnil. V zmysle predmetného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sa vo všeobecnosti nevyžaduje, aby bola strana, ktorá je zastúpená, spravidla advokátom, na pojednávaní prítomná. Výnimku z uvedeného predstavuje situácia, ak súd považuje za potrebné stranu vypočuť. V danom okresný súd nepovažoval za potrebné žalovaného vypočuť, pričom aj samotný návrh na výsluch žalovaného bol navrhnutý až na pojednávaní, na ktorom sa žalovaný z dôvodu choroby nezúčastnil. Odvolací súd je toho názoru, že predmetná námietka, ktorú žalovaný subsumoval pod odvolacie dôvody nebola dôvodná.

20. V predmetnej veci bolo preukázané, že medzi žalobcom a dlžníkom došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 662.000 EUR s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 1,65%, a to za účelom kúpy strojov. Na zabezpečenie návratnosti poskytnutého úveru uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o pristúpení. V zmysle čl. I bod 1.1 zmluvy o pristúpení žalovaný pristúpil k záväzku dlžníka zo zmluvy o úvere. Žalovaný sa tak stal solidárnym dlžníkom žalobcu. Z dôvodu, že dlžník neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riade a včas, žalobca dňa 27. 02. 2020 vyhlásil úver za predčasne splatný.

21. Podľa § 533 ods. 1 prvá veta OZ, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

22. V konaní nebolo sporné uzatvorenie zmluvy o úvere, ale ani zmluvy o pristúpení uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu prvoinštančným súdom na základe ním vykonaného dokazovania. Vznik zmluvy o pristúpení nepotreboval zisťovať. Na základe pristúpenia k záväzku dochádza k tomu, že ďalší účastník pristupuje k existujúcemu záväzkovému vzťahu na strane dlžníka. Pristúpenie k záväzku predpokladá existenciu hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorému má byť pristúpené. Z obsahu spisu vyplýva, že zmluva o úvere bola uzatvorená v rovnaký deň ako zmluva o pristúpení t. j. 17. 10. 2016. Z obsahu zmluvy o pristúpení vyplýva vznik záväzku žalovaného ako pristupujúceho spoludlžníka splatiť žalobcovi ako veriteľovi dlh z úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere. Je nepochybné, že zmluva o pristúpení sa viaže k zmluve o úvere. Žalovaný svojím podpisom na zmluve o pristúpení potvrdil pristúpenie k záväzku, ktorý vznikol dlžníkovi na základe zmluvy o úvere. Záväzok žalovaného sa tak bezprostredne viaže na zmluvu o úvere. Odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že dojednané práva a povinnosti upravené v zmluve o pristúpení k záväzku sa viažu k existujúcemu právnemu vzťahu a vychádzajú zo zmluvy o úvere. Jedná sa o platne uzatvorenú zmluvu o pristúpení, na základe ktorej vznikli práva a povinnosti jej účastníkom, a predovšetkým povinnosť žalovaného ako solidárneho dlžníka uhradiť žalobcovi záväzok zo zmluvy o úvere.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dôvodné ani námietky žalovaného týkajúce sa preukazovania splácania splátok a doručovania výzvy a vyhlásenia. Žalobca v konaní predložil ako dôkaz výpis z aplikácie SAP – finančný tok z úverov (č. l. 108 až 131 spisu), ktorý listinný dôkaz bol vykonaný v súlade s § 204 CSP, a preto námietka žalovaného o nerozhodnutí o zamietnutí tohto dôkazu nebola dôvodná. Rovnako žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil autenticitu predmetného dôkazu, a preto ním navrhované znalecké dokazovanie v tomto smere sa javí len ako účelové v snahe predĺžiť trvanie súdneho konania. Ak žalovaná tvrdil, že dlžník nebol v omeškaní, tak ako jediný konateľ a spoločník dlžníka mal prístup k potrebnej dokumentácii dlžníka a v prípade, ak dlžník uhradil svoj záväzok riadne, tak tieto listinné dôkazy mohol v konaní predložiť, čím by následne spochybnil zápis finančného toku, ktorý predložil žalobca. Nakoľko tak neučinil, tak v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Vo vzťahu k doručovaniu výzvy a vyhlásenia, okresný súd správne konštatoval, že doručenie výzvy nebolo v danom prípade zákonnou, ale ani zmluvnou povinnosťou žalobcu. Žalobca v konaní hodnoverným spôsobom preukázal doručenie vyhlásenia do dispozičnej sféry žalovaného, keď o doručovaní predložil nie len obálku predmetnej zásielky, ale aj výpis jej sledovania pod prideleným podacím číslom. Z predloženej obálky a potvrdenia o sledovaní zásielky bolo jednoznačne preukázané, že zásielka bola doručovaná na adresu trvalého pobytu žalovaného, pričom tento si ju v odbernej lehote neprevzal. Rovnako žalovaný ako konateľ dlžníka nepreberal od žalobcu ani zásielky určené dlžníkovi, pričom je vysoko nepravdepodobné, aby oznámenie o uložení zásielky mu nebolo uložené do jeho poštovej schránky. S ohľadom na vykonané dokazovanie, kedy okresný súd posúdil dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti mal preukázanie nie len doručovanie zásielok žalovanému do jeho

dispozičnej sféry. Vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30. 03. 2022, na ktorý žalovaný poukázal vo svojej odvolacej replike, tak tento nie je možné aplikovať na daný skutkový stav v predmetnej súdnej veci. V citovanom rozhodnutí, na ktoré žalovaný poukázal nebolo zo strany žalobcu preukázané doručenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného, keďže o doručení predložil len podací hárok o odoslaní zásielky, a teda nepredložil ani obálku o jej vrátení prípadne potvrdenie o sledovaní zásielky, čo nie je daný prípad v tomto konaní. Vo vzťahu k nesprávnemu dátumu uvedenému na vyhlásení sa okresný súd aj s touto námietkou žalovaného riadne vysporiadal. V konaní nebolo ani vykonaným znaleckým dokazovaním preukázané, aby došlo k nejakej manipulácii s predmetnou zásielkou, a preto vyhlásenie bolo platným právnym úkonom, ku ktorému žalobca pristúpil v súlade so zmluvou o úvere logicky potom, čo dlžník bol v omeškaní s plnením svojich zmluvných povinností riadne a včas. Nesprávny uvedený dátum bol len chybou v písaní, ktorá nespôsobovala neplatnosť právneho úkonu. Rovnako nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o rozhodnutí úver zosplatnil nebolo dôvodné, keďže zákon a rovnako ani zmluva o úvere takúto povinnosť žalobcovi neukladá a jednalo sa o interný postup veriteľa pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti úveru, a preto predloženie uvedeného rozhodnutie kompetentného orgánu žalobcu nie je podmienkou pre platné zosplatnenie úveru.

24. S procesnou obranou žalovaného o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o pristúpení sa okresný súd podrobne vysporiadal a svoj záver aj náležite odôvodnil, pričom odvolací súd sa s názorom okresného súdu aj v tomto smere stotožňuje. S ohľadom na zistený skutkový stav súdom prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania je jeho záver o tom, že zmluva o pristúpení nie je spotrebiteľskou zmluvou správny. Vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/27/2019, na ktorý žalovaný poukázal v podanom odvolaní, tak tento sa opätovne týka iného skutkového stavu, kedy súd posúdil samotný hlavný záväzkový vzťah ako spotrebiteľský. Predmetné rozhodnutie nie je preto možné použiť na danú situáciu.

25. Na základe vyššie uvedeného, tak odvolací súd rozsudok okresného súdu vo zvyšku (po čiastočnom zastavení konania) a rovnako aj v závislom výroku o trovách konania postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny (II. výrok).

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca počas odvolacieho konania zobral žalobu čiastočne späť, a to z dôvodu, že došlo k čiastočnému uspokojeniu jeho nároku voči dlžníkovi v konkurznom konaní, kedy mu bol zo strany správcu vyplatený výťažok z predaja majetku dlžníka. K čiastočnému zastaveniu konania došlo v dôsledku čiastočného uspokojenia nároku žalobcu v konkurznom konaní, kde si tento uplatnil svoju zabezpečenú pohľadávku voči dlžníkovi. Z uvedeného nemožno mať za to, že žalobca by zaviniel zastavenie konania, tak ako to ma na mysli § 256 ods. 1 CSP. S konaním v tejto veci totiž nezávisle prebiehalo aj konkurzné konanie voči dlžníkovi ako úpadcovi, v ktorom bol žalobca čiastočne uspokojený, a preto netrval už na celom uplatnenom nároku. Odvolací súd preto priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.